

РЕШЕНИЕ

№ 4252

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3939** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2, във вр. чл.208 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] против Решение № ПИ-165/13.04.2020г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалбата на търговеца против Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 208, ал.2 ДОПК с постановление изх. № С170022-022-0002541/27.01.2017г., и Постановление изх. № С190022-022-0052317/24.06.2019г. Издадени от старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

В жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено в нарушение на материалния закон. Прави се довод, че получаваните от дружеството субсидии от държавния бюджет чрез ДФ „Земеделие“ са несеквестируеми. Данъчната администрация не е изпълнила задължението си да провери характера на имуществото, върху което е наложен заповест – дали то е секвестируемо или не.

Ответникът по жалбата чрез процесуалния си представител юрк. Гьоргова оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение ,прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

От фактическа страна.

Срещу търговеца е образувано изпълнително дело No[ЕИК]/2016г. За събиране на публични вземания, към което са присъединявани впоследствие и други последващи задължения. С постановление изх. No С170022-022-0002541/27.01.2017г., и Постановление изх. № С190022-022-0052317/24.06.2019г. Издадени от старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С. срещу [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] е наложен заповед за спиране на плащанията върху налични и постъпващи суми по банкова сметка в “У. булбанк”, за която страните нямат спор, че по същата се получава целево субсидия от ДФ “Земеделие”

С молба №494-18-63/13.03.20г. е уведомил публичния изпълнител, че му е отказано разпореждане със средства от тази сметка, поради наложен заповед върху нея. Отправил е искане постановленията да бъдат отменени. С жалба вх. №С200022-000-0152857 от 03.04.20г. Е отправил същото искане. По жалбата се е произнесъл директорът на ТД на НАП-С., който с Решение No ПИ-165/13.04.20г. е воставил без уважение подадената жалба, като неоснователна, като решаващият орган приема, че не са налице доказателства за несеквестируемост на вземанията на жалбоподателя.

В проведеното открито с.з. по делото, страните заявяват, че нямат спор относно целевия характер на сметката, като това обстоятелства се установява и на база приетите писмени доказателства по делото.

От правна страна.

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.197, ал.1 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл.94 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2017г. целево предоставяните средства от централния бюджет на нефинансовите предприятия за субсидии, компенсации и капиталови трансфери не могат да се използват за обезпечения., а ал.2 постановява, че средствата по ал. 1 не може да се използват и за принудително погасяване на публични и частни държавни вземания, както и на вземания на трети лица. Идентичен текст е възпроизведен и в разпоредбата на Закона за държавния бюджет на РБ за 2019 г. Предвид събраните в хода на производството доказателства относно целевия характер на с/ка IBAN BG 90 UNCRC 70001522 2497 14, по която търговеца получава плащанията на публични финансови средства за финансиране на земеделската му дейност от ДФ “Земеделие” РА, съдът намира, че сумите по сметката на жалбоподателя в [фирма] по посочената сметка са целево предоставени субсидии, които не могат да се използват за обезпечения, за принудително погасяване на публични и частни държавни вземания, както и на вземания на трети лица. Следователно тези парични средства са несеквестируеми и върху тях незаконосъобразно е наложена процесната обезпечителна мярка.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена. Отказът за отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 208, ал.2 ДОПК и решение No ПИ – 165/13.04.20 г. на директора на ТД на НАП С., с което жалбата срещу същия е оставена без уважение са постановени в несъответствие с изискванията на закона и като такива подлежат на отмяна.

На основание чл. 208, ал.3 от ДОПК и предвид изложените в решението мотиви постановленията за налагане на обезпечителни мерки, във връзка с които е постановен процесният отказ подлежи на отмяна.

При този изход на спора разноски се следват само на жалбоподателя. Съгласно представния списък на разноски такива му се дължат в доказания размер от 3 750 лв., от които 50 лв. За държавна такса и 3700 лв. За процесуално представителство. Направеното от страна на процесуалния представител възражение за прекомерност е неоснователно, тъй като размерът е съобразен с минималните изисквания на Наредбата за адвокатските възнаграждения.

Решението на основание чл. 197, ал. 4 ДОПК не подлежи на обжалване.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] - Решение No ПИ-165/13.04.2020г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалбата на търговеца против Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 208, ал.2 ДОПК с постановление изх. No С170022-022-0002541/27.01.2017г., и Постановление изх. № С190022-022-0052317/24.06.2019г. Издадени от старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

ОТМЕНЯ Постановление изх. No С170022-022-0002541/27.01.2017г., и Постановление изх. № С190022-022-0052317/24.06.2019г. Издадени от старши публичен изпълнител при ТД на НАП-С. - в частта на наложената обезпечителна мярка заповед, върху сметка с IBAN BG 90 UNCRC 70001522 2497 14 в У. Б. АД с титуляр [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] и ИЗПРАЩА делото като преписка на публичен изпълнител при ТД на НАП С., като го задължава, в 7-дневен срок от получаване на решението, да вдигне наложените с постановленията обезпечителни мерки върху сметка с IBAN BG 90 UNCRC 70001522 2497 14 в У. Б. АД с титуляр [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], като съобрази дадените с решението задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] разноски по делото в размер на 3 750 лв.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: